

SID

سرویس های ویژه

سرویس ترجمه تخصصی

کارگاه های آموزشی

بلاگ مرکز اطلاعات علمی

سامانه ویراستاری STES

فیلم های آموزشی

کارگاه های آموزشی مرکز اطلاعات علمی

مقاله نویسی علوم انسانی

اصول تنظیم قراردادها

آموزش مهارت های کاربردی در تدوین و چاپ مقاله

اثرات درمان متادون نگره دارنده بر خلق

نوید خلیلی، روان‌پزشک، استادیار روان‌پزشکی، مرکز تحقیقات علوم اعصاب کرمان، دانشگاه علوم پزشکی کرمان
navidkhalili2000@yahoo.com

راضیه ایراندوست، دانشگاه آزاد کرج، دانشجوی دکترا

یونس جهانی، دکترای آمار حیاتی، استادیار، دپارتمان آمار حیاتی و اپیدمیولوژی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی کرمان

مقدمه: اثرات ضد افسردگی و ضد مانیای اوپیوئیدها مدت‌هاست که مطرح می‌باشد. مطالعه آینده نگر تا کنون در مورد اثرات درمان نگره دارنده متادون بر خلق انجام نشده است. این مطالعه با هدف بررسی اثرات درمان نگره دارنده متادون بر خلق در هر دو جهت افسردگی و مانیا و نیز بررسی متغیرهای مرتبط انجام گردید.

روش: این مطالعه یک مطالعه قبل و بعد می‌باشد که قبل و بعد از درمان نگره دارنده متادون در تمام موارد جدید یک درمانگاه خصوصی که شامل ۱۰۲ بیمار با وابستگی به اوپیوئید بود انجام شد. متادون بر اساس پروتکل وزارت بهداشت برای درمان نگره دارنده متادون تجویز گردید. سابقه قبلی بای پولاریتی، سابقه خانوادگی اختلالات بای پولار، سرشت خلقی، سابقه اپیزودهای هیپومانیا یا مختلط ناشی از محرومیت از اوپیوئیدها، در ابتدا قبل از شروع متادون بررسی گردیدند. مقیاس درجه بندی مانیای یانگ (YMRS)، مقیاس ۱۷ سؤالی درجه بندی افسردگی هامیلتون (HDRS-17)، و مقیاس محرومیت عینی بالینی (COWS) در پایه و بعد از دو هفته، یک ماه و سه ماه از درمان نگره دارنده متادون استفاده شدند. در تحلیل سه گروه از بیماران بر اساس خلق پایه مشخص گردیدند: گروه ۱ با فقط افسردگی، گروه ۲ با مانیا (با یا بدون افسردگی)، و گروه ۳ بدون مانیا و افسردگی. تغییرات خلق در هر دو جهت مانیا و افسردگی و متغیرهای مرتبط آن در هر سه گروه مورد بررسی قرار گرفت.

یافته‌ها: ظرف مدت دو هفته، ۷۳٫۵٪ (۷۵ نفر از ۱۰۲ بیمار) تغییری در افسردگی نشان ندادند. از ۲۷ نفر دیگر، ۸۱٪ (۲۲ نفر) کاهش در سطح افسردگی نشان دادند. در مورد مانیا بعد از دو هفته ۶۲٫۷٪ (۶۴ نفر از ۱۰۲ بیمار) تغییری نشان ندادند و از ۳۸ نفر دیگر ۷۶٫۳٪ (۲۹ نفر) به سطح بالاتری از مانیا رسیدند. در گروه ۱، سابقه قبلی اپیزود هیپ. مانیا یا مختلط ناشی از محرومیت اوپیوئیدها با ریسک کمتری از درجات بالاتر مانیا حین درمان نگره دارنده متادون همراه بود. در گروه ۲، سابقه قبلی اختلالات بای پولار و سطح افسردگی پایه با سطح بالاتر افسردگی در حین درمان همراه بود. در این گروه، با وجود کاهش به میزان یک طبقه در شدت مانیای افراد با درجه پایه مینیمال یا بالاتر مانیا، این افراد ۱۲ بار بیشتر شانس درجات بالاتر مانیا نسبت به افراد با درجه پایه ساب سندرومال مانیا داشتند. در گروه ۳، علائم محرومیت تنها متغیر مرتبط با سطوح بالاتر هم افسردگی و هم مانیا در طول مطالعه بود.

بحث: اثر ضد افسردگی متادون در طیف وسیعی از بیماران مشاهده گردید. بیماران با مانیای شدید تر از اثر ضد مانیای متادون سود بردند درحالیکه اقلیت قابل توجهی از بیماران با افسردگی به‌تنهایی یا بدون علائم خلقی در پایه، دچار درجات ساب سندرومال تا مینیمال مانیا گردیدند.
کلیدواژه‌ها: متادون، نگره دارنده، مانیا، هیپومانیا، افسردگی.

SID

سرویس های ویژه

سرویس ترجمه تخصصی

کارگاه های آموزشی

بلاگ مرکز اطلاعات علمی

سامانه ویراستاری STES

فیلم های آموزشی

کارگاه های آموزشی مرکز اطلاعات علمی

مقاله نویسی علوم انسانی

اصول تنظیم قراردادها

آموزش مهارت های کاربردی در تدوین و چاپ مقاله